

ЕЛЕКТОРАЛЬНЕ
МАРНОСЛІВ'Я

стор 2

ВІЙНА
І ТАНЦІ

стор 6

«ПТАХ ДУШІ»
В КЛІТЦІ ЦЕНЗУРИ?

стор 6

**НОВА НАРОДНА КОНСТИТУЦІЯ,
НОВА СТРАТЕГІЯ МИРУ ТА НОВА
ЕКОНОМІЧНА ПОЛІТИКА —
ОСЬ НОВИЙ КУРС НЕЗАЛЕЖНОЇ
УКРАЇНИ. І МИ, НАРОД
УКРАЇНИ, МАЄМО ВСІ ШАНСИ
ЙОГО ЗРЕАЛІЗУВАТИ**

«Продовжуючи тисячолітню традицію державотворення на Україні, виходячи з права на самовизначення та із смертельної небезпеки, яка нависла була над Україною в зв'язку з державним переворотом в СРСР 19 серпня, Верховна Рада урочисто проголошує незалежність України та створення самостійної української держави — України».

Такі слова містить найважливіший у новітній історії України документ, ухвалений 27 років тому, — Акт проголошення незалежності.

Отже, проголошення незалежності стало закономірним результатом історичного розвитку нашого народу, спільною перемогою багатьох поколінь українців, які відчайдушно боронили національну ідею, власну ідентичність і прагнули, аби українська держава врешті утвердилася на політичній карті світу.

Та чи почувається сьогодні народ України володарем на рідній землі? Чи справді кожному з нас проголошена 27 років тому незалежність гарантувала демократію і свободу, дала відчуття громадянську гідність?

Судячи з того, що українці сьогодні здебільшого не живуть, а виживають, ледве зводячи кінці з кінцями через запровадження непомірно високих тарифів та проведення ста сорока (скільки там? уже збилися з рахунку!) «реформ», то, напевне, що ні. І прості українці все відвертіше виказують своє небажання жити за старими правилами та залежати від забаганок чинної влади. Народ України вже втомився чекати відповідей на запитання:

► **Чому в нашій країні ніхто й ні за що не відповідає?**

► **Чому немає справедливості в судах?**

► **Чому такі високі тарифи й така принизлива бідність?**

► **Чому процвітає корупція?**

А відповідь на ці запитання одна й дуже проста — тому що такою є стара, закріплена в нашій чинній Конституції система, побудована за принципом «для влади — всі права, для громадян — лише обов'язки».

27 років Україна намагається стати на ноги. Проводяться вибори, люди виходять на революційні майдани, нібито змінюються обличчя у владі... Проте насправді життя людей лише погіршується.

НЕЗАЛЕЖНА УКРАЇНА

ПОТРЕБУЄ НАРОДНОЇ КОНСТИТУЦІЇ

Та ще не все втрачено. Вже наступного року українці матимуть можливість провести прозорі вибори, усунути від годівниці чинну владу, а потім разом випрацювати нову — вже народну — Конституцію та ухвалити її. І не в парламенті, поза людськими спинами, а на всенародному референдумі!

Чому необхідно, щоб вона була саме народною? Та тому, що завжди всі зміни до Основного закону, зокрема й самий документ 1996 року, приймалися в кулуарах Верховної Ради. Прості українці не допускалися до участі в розробці правил життя для усієї держави. Та настав час!

Потрібно спільно, зусиллями всього суспільства випрацювати й законодавчо закріпити таку схему, яка б передбачала можливість призначати чиновників та контролювати їхню діяльність не окремим «панам від влади», а українському народові.

Ми потребуємо народної Конституції, яку неможливо буде не виконувати. Новий Основний закон кардинально змінить наше життя, оскільки закріпить справедливі правила й принципи. Він нарешті поверне людям країну, в якій кожен матиме можливість жити гідно.

Українці насправді здатні поміняти місцями владу й людей — щоб не влада диктувала людям, як жити, а щоб люди могли вказувати владі, що робити, й контролювати виконання суспільного замовлення.

Нова народна Конституція, нова стратегія миру та нова економічна політика — ось новий курс незалежної України. І ми, народ України, маємо всі шанси його зреалізувати.

День Незалежності повинен стати тим святом, коли не народ залежить від влади, а навпаки, влада залежить від свого народу!

Іван ГОСТРИЙ

Прострочена ЦВК зриває вибори в ОТГ

На жовтень нинішнього року були заплановані вибори більш ніж у ста об'єднаних територіальних громадах, де проживає понад мільйон чоловік. Однак волевиявлення опинилося під загрозою зриву.

Отже, Центральна виборча комісія ухвалила постанову №122 «Про звернення до комітету ВР з питань правової політики і правосуддя», в якій відмовилася призначити вибори в ОТГ і попросила дати роз'яснення комітету щодо особливостей призначення тих самих виборів.

На думку ЦВК, підставою для непризначення волевиявлення є визнання неконституційним закону «Про всеукраїнський референдум» у квітні цього року. Центрвиборчком вважає, що скасування цього законодавчого акту могло відновити дію попереднього закону «Про всеукраїнський та місцеві референдуми», який, своєю чергою, передбачає інший підхід до об'єднання громад. Зокрема, однією з вимог для такого об'єднання є обов'язкове проведення місцевого референдуму.

«Така позиція Центрвиборчкому незрозуміла, адже в аргументації власної позиції він посилається на ст. 6 закону «Про всеукраїнський та місцеві референдуми», який втратив чинність у 2012 році. У той же час, відповідно до закону «Про добровільне об'єднання територіальних громад», рішення про об'єднання ухвалюється місцевими радами або шляхом проведення місцевого референдуму. Відсутність законодавства про місцеві референдуми жодним чином не позбавляє громади права приймати рішення про об'єднання на сесіях місцевих рад. Таким чином, на сьогоднішній день відсутні правові перешкоди для призначення перших і додаткових виборів в об'єднаних територіальних громадах», — відзначають у «Реанімаційному пакеті реформ».

Так, РПР і Комітет виборців України вимагали від ЦВК невідкладно розблокувати виборчий процес. Поки що це не вийшло. Вибори досі не призначені.

Втім, ЦВК внесла зміни до Порядку призначення перших виборів в ОТГ, згідно з яким комісія може призначити їх не тільки на останню неділю квітня або жовтня, а також на будь-яку неділю грудня (крім останньої), а як виняток — на будь-яку іншу дату. Що ж, подивимося, чим закінчиться ця історія.

Однак кандидат політичних наук, політолог Олексій ЯКУБІН вважає, що є приховані причини непризначення місцевих виборів. Ось одна з них.

«Мені здається, що владі не дуже вигідні вибори, які б відбулися практично напередодні старту президентської кампанії. Справа в тому, що у всіх шести попередніх хвилях виборів в ОТГ перемогла партія «Батьківщина», а політична сила президента показала не найкращий результат. І якщо припустити, що партія Тимошенко знову набрала б більшість голосів, то це негативно позначилося б на іміджі самого Порошенка. Вибори — найкращий показник підтримки народу, найкраще соціологічне опитування. І в разі чого це був би сильний репутаційний удар по владі. Тож це може бути однією з причин непризначення виборів в ОТГ», — пояснює політолог.

Микола БИКОВ

Електоральне марнослів'я

Нещодавно президент Петро Порошенко заявив, що має намір у новому політичному сезоні внести на розгляд парламенту поправки до Конституції щодо закріплення курсу на вступ України до Європейського союзу і Північноатлантичного альянсу. Гарант зазначив, мовляв, нікому не дозволить піддавати ревізії європейську і євроатлантичну стратегію нашої країни. Також висловив упевненість у тому, що ця ініціатива набере триста голосів у ВР. Так хто ж сперечається? Але хіба це хоч якось наблизить нас до ЄС і НАТО? До чого ці декларації?

До речі, раніше президент неодноразово заявляв про те, що треба провести всеукраїнський референдум про вступ України в НАТО. Практично весь 2017 рік глава держави висловлював цю ідею в своїх виступах і різних інтерв'ю.

«Ми твердо тримаємо курс на євроатлантичну інтеграцію, і навіть не сумнівайтесь, що в найближчому майбутньому в Україні точно пройдуть референдуми і про вступ до НАТО, — я переконаний, що народ України підтримає таку мою ініціативу, — і про членство в Європейському союзі», — сказав Порошенко в грудні 2017-го.

Судячи з цих слів, президент забув, що ще в 2014 році Юлія Тимошенко ініціювала проведення всеукраїнського плебісциту з приводу вступу України в Північноатлантичний альянс. Тоді партія «Батьківщина» зібрала понад три мільйони підписів за відповідний референдум. Але, певно, у владних кабінетах було прийнято рішення зам'яти тему. Адже Порошенко мовчав до 2017 року. Та й потім так і не зважився перейти від слів до справи.

Політичний експерт, глава Інституту публічної політики та консалтингу ІНПОЛІТ Сергій БИКОВ зазначає, що нинішня ініціатива ні на крок не наблизить Україну до вступу в Європейський союз або ж до Північноатлантичного альянсу.

«Приєднатися до ЄС і НАТО можна тільки шляхом переговорів, при цьому Україна повинна наблизитися до їхніх стандартів. А поправки, які

пропонує внести до Конституції президент, є лише політтехнологічним прийомом.

На думку технологів з Банкової, виборець повинен відкинути останні чотири роки президентства Порошенка і голосувати за нього як за євроінтегратора. Тобто треба забути про те, що Порошенко фактично так і не виконав жодної стратегічної обіцянки: закінчити війну за лічені дні, підняти економіку і так далі...

Чи спрацює цей прийом? Сьогодні ми бачимо, що виборці вкрай скептично ставляться до заяв політиків. Люди більше не вірять словам, а оцінюють саме дії. За даними останніх соціологічних опитувань, Порошенко на майбутніх президентських виборах набиратиме майже в два з половиною рази менше голосів, ніж Тимошенко. Глава «Батьківщини» є беззаперечним лідером електоральних симпатій. Тобто людям набагато ближче те, що пропонує Тимошенко. А пропонує вона комплексний шлях зміни України, — констатує експерт.

Кандидат історичних наук, політтехнолог, керівник Центру політичної розвідки Олег ПОСТЕРНАК також говорить про те, що ініціатива Порошенка, яка передбачає внесення поправок до Основного закону, це лише піар-хід, який має закріпити за президентом образ головного євроінтегратора.

«До цієї ідеї ставлюся досить скептично. Конституція — це правова Біблія України, а не програма розвитку якогось підприємства, щоб вносити в

неї подібні поправки. Безумовно, ми і так розуміємо, що ЄС і НАТО — це наші стратегічні партнери, до яких ми прагнемо. Але президент просто намагається зробити хитрий тактичний крок. У його штабі чомусь впевнені, що виборець не здогадається про маніпулятивність цієї ініціативи. Та й такі поправки жодним чином не вплинуть на ситуацію. ЄС не готовий зараз нас прийняти, і якщо чесно, то це не папаця. В Євросоюзі багато своїх проблем.

З приводу зближення з НАТО: треба реформувати оборонну галузь, наблизитися до стандартів Альянсу. Але ті, хто придумували для президента цю політтехнологічну схему, так і не зрозуміли, що після чотирьох років війни ідея євроінтеграції не є мобілізуючою для суспільства. Виборець насправді хоче знати, якими будуть наступні п'ять років: буде війна чи мир, Україна буде процвітаючою і сильною чи сировинною колонією транснаціонального капіталу і так далі. І ті кандидати, які дійсно переймаються цими питаннями, отримають увагу виборців. Та й якщо чесно, то таке позиціонування Порошенка видається вкрай блідим на тлі «Нового курсу України» Юлії Тимошенко», — пояснює політтехнолог.

За словами Олега Постернака, в 2014 році влада не дала руху ініціативі Юлії Тимошенко з приводу референдуму про вступ до НАТО, тому що в майбутньому хотіла закріпити цю тему за собою.

«Насправді ж не виключаю, що Порошенко захоче провести подібний плебісцит разом із президентськими виборами. Це знову-таки дозволить йому позиціонувати себе як захисника народу. Це просто черговий піар-хід. Насправді цьому має бути протиставлена технологія мобілізації виборця навколо ключових ідей майбутнього розвитку, а не кон'юктурних мінущих інтересів», — завершує експерт.

Яна ДЖУНГАРОВА

ПРИЄДНАТИСЯ ДО ЄС І НАТО МОЖНА ТІЛЬКИ ШЛЯХОМ ПЕРЕГОВОРІВ, ПРИ ЦЬОМУ УКРАЇНА ПОВИННА НАБЛИЗИТИСЯ ДО ЇХНІХ СТАНДАРТІВ.

А ПОПРАВКИ, ЯКІ ПРОПОНУЄ ВНЕСТИ ДО КОНСТИТУЦІЇ ПРЕЗИДЕНТ, Є ЛИШЕ ПОЛІТТЕХНОЛОГІЧНИМ ПРИЙОМОМ

Про те, що бандити повинні сидіти в тюрмах, нам розповідають останні 14 років. Ніби ми самі цього не знали! Після Революції Гідності було навіть зажеврила надія: може, сядуть... Але дуже швидко стало ясно, що ні. Досі жоден топ-чиновник так і не був покараний.

Усі резонансні справи розсипаються, а гучні судові процеси, якщо до них доходить справа, тягнуться роками. При цьому періодично правоохоронці відкривають нові кримінальні провадження у скандальних справах, здійснюють арешти. Час від часу робляться подання на зняття депутатської недоторканності... Однак усе це нагадує інколи захоптиву, а частіше нудну виставу. Як уже набридла ця театральщина!

Особливо показовою стала історія навколо Геннадія Кернеса. Так, 10 серпня Київський районний суд Полтави заклав кримінальну справу щодо мера Харкова і двох його охоронців — Євгена Сміцького й Віталія Блинника.

Нагадаємо, 25 січня 2014 року група людей викрала двох учасників харківського Євромайдану — Олександра Кутянкіна і Сергія Ряполова, — які нібито фотографували номери автомобілів, що належали друзям Кернеса й стояли біля готелю «Національ». 2 березня 2015 року Кернесу повідомили про підозру: йому і його бодігардам інкримінували незаконне позбавлення волі або викрадення людини, загрозу вбивства й катування.

26 березня 2015 року ГПУ передала до суду обвинувальний акт. Через кіль-

«Велика риба» впливає. А може, так і треба?

нібито в тому, що прокурори не прогулювали роботу, а хворіли. І в них навіть медичні довідки є.

«Тому підстав для дисциплінарного стягнення щодо прокурорів немає», — написав прес-секретар ГПУ.

За словами Лисенка, замінити обвинувачів було б украй проблематично, адже ця процедура досить складна. Також за три роки процесу накопичилося безліч томів матеріалів, із якими новому прокурору необхідно було ознайомитися. А це все час. Тому потрібно було просто дочекатися, поки хворі одужають. Чудова позиція, що й казати.

Водночас ГПУ розпочала розслідування щодо судді Київського районного суду Полтави Андрія Антонова,

У цій справі є одна цікава деталь: у квітні цього року в інтерв'ю LB.ua Геннадій Кернес сказав про те, що Харків підтримує президента України Петра Порошенка, якщо той захоче балотуватися на другий строк.

«Гадаю, підтримуватимемо його. Тому що він себе показав як людина, яка пішла на децентралізацію, на збільшення бюджету місцевих органів влади. У нас з'явилися гроші для розв'язання міських проблем. З'явилася можливість брати участь у структурі зміни законів — через нову Асоціацію міст України, яку очолив Віталій Кличко. Все працює, все налагоджено, у всякому разі ми можемо звернутися й отримати відповідь і допомогу», — сказав Кернес.

корупційні органи завершили розслідування щодо Труханова й чиновників міськради, яких підозрюють у розкраданні коштів міського бюджету в особливо великих розмірах при покупці за завищеною ціною приміщень колишнього заводу «Краян». Зокрема, прокурори дійшли висновку про достатність зібраних доказів для складання обвинувального акта. Ось тільки після цього знову повисла пауза. Історія Кернеса повториться? Адже Одеса — теж дуже привабливий шмат електорального пирога... Не хотілося б у це вірити.

Насправді до біса набридло це полювання на «велику рибу». Скільки було подань на зняття депутатської недоторканності?! Та без толку. Справа Майдану не розслідувані, суди над беркутівцями не завершені. Справа Олександра Єфремова, здається, взагалі застопорилася. Суд над Януковичем перетворився на балаган. Пам'ятаєте, як генпрокурор говорив, що экс-президенту винесуть вирок до Дня Незалежності в 2017 році? Так уже 2018-й! Хоча є ймовірність, що вже восени або взимку суд оголосить свій вердикт. Адже на носі президентські вибори, а цей інфопривід можна буде застосувати на користь глави держави.

Скільки було гучних арештів?! Згадайте хоча б пафосну спецоперацію із затримання экс-чиновників «Мінсдоха», яких в аеропорт Жуляни картинно доставляли на вертольотах. І? А тепер подивіться, як оперативно працює судова система США: процес над скандальним політехнологом Полом Манафортом розпочався 31 липня, і ось уже присяжні радяться (на момент підготовки номера вони ще не ухвалили рішення). Чим би не закінчився перший процес, далі стартують інші суди щодо Манафорта. Його, до речі, звинувачують за 12 пунктами, і йому загрожує в цілому більше 300 років в'язниці. А в нас, на жаль, суцільні договори й театральщина.

Василь НЕЗНАЙКО

У ПРОЦЕСІ НАД КЕРНЕСОМ БУЛИ ЗАДІЯНІ 19 ОБВИНУВАЧІВ! АЛЕ ОСТАННІМ ЧАСОМ ПРАЦЮВАЛИ ЛИШЕ ДВОЄ З НИХ. ЩО Ж СТАЛОСЯ З РЕШТОЮ? УЖЕ ПІЗНІШЕ ПРЕДСТАВНИКИ ГЕНПРОКУРАТУРИ СКАЖУТЬ, МОВЛЯВ, ДЕЯКІ ПРОКУРОРИ НАВІТЬ ЗВІЛЬНИЛИСЯ... НУ ОТ ПРЯМО ВСІ 19 НЕ МОГЛИ БУТИ ПРИСУТНІМИ В СУДІ?! ТИМ БІЛЬШ НА ТАКІЙ ВАЖЛИВІЙ СТАДІЇ?!

ка днів стало відомо, що розгляд справи переноситься з Дзержинського райсуду Харкова до Київського райсуду Полтави. За більш ніж три роки відбулося 75 засідань суду, і процес перейшов до стадії дебатів. І тут суддя Київського районного суду Полтави Андрій Антонов розцінив регулярну неявку прокурорів як їхню відмову від підтримання обвинувачення й заклав справу.

«Суд доходить висновку, що відмова прокурорів, потерпілих і їхніх представників від участі в дебатах та їхня систематична неявка до суду без підтвердження поважності причин неявки мають бути розцінені як відмова від обвинувачення», — заявив суддя.

Обвинувачі пропустили сім (!) засідань поспіль. До слова, в процесі над Кернесом були задіяні 19 обвинувачів! Але останнім часом працювали лише двоє з них. Що ж сталося з рештою? Уже пізніше представники Генпрокуратури скажуть, мовляв, деякі прокурори навіть звільнилися... Ну от прямо всі 19 не могли бути присутніми в суді?! Тим більш на такій важливій стадії?!

Проте керівництво Генеральної прокуратури не каратиме двох прокурорів, у зв'язку із відсутністю яких і закрили справу. Про це повідомив прес-секретар відомства Андрій Лисенко. Вся справа

який заклав справу. Про це повідомив генеральний прокурор України Юрій Луценко.

«Суддя, який, порушуючи всі законодавчі норми, ухвалив рішення про закриття справи Кернеса, відповідатиме за завідомо неправосудне рішення. І дембельський акорд не допоможе. Справа Кернеса, без сумніву, має бути повернена на розгляд для ухвалення об'єктивного вироку», — написав він на своїй сторінці в мережі «Фейсбук».

Також Генеральна прокуратура подала апеляцію на вердикт Київського райсуду Полтави. Водночас Рада суддів звинуватила ГПУ в посяганні на незалежність судової системи.

Все це нагадує гру в «гарячу картоплю». І при цьому ніхто ні в чому не винен і ніхто ні за що не відповідає! Словом, класика жанру...

Про свій намір підтримати нинішнього главу держави на майбутніх виборах Кернес заявив також у липні, зазначивши, що не бачить інших гідних кандидатур. І це, напевно, ключовий момент.

Позиції Петра Порошенка вкрай хиткі. Сьогодні, згідно з даними абсолютно різних соціологічних опитувань, за нього готові віддати голоси лише близько 8% українців. З такими результатами не те що про перемогу «в один тур» мріяти не можна, але й у другий потрапити нереально. Тому йому б дуже знадобилася підтримка... наприклад, мерів великих міст. Можливо, Харкова. Таке можна легко припустити.

У цьому контексті дуже показовим буде закінчення справи мера Одеси Геннадія Труханова. Нагадаємо, ще в середині липня стало відомо, що анти-

УСІ РЕЗОНАНСНІ СПРАВИ РОЗСИПАЮТЬСЯ, А ГУЧНІ СУДОВІ ПРОЦЕСИ, ЯКЩО ДО НИХ ДОХОДИТЬ СПРАВА, ТЯГНУТЬСЯ РОКАМИ. ПРИ ЦЬОМУ ПЕРІОДИЧНО ПРАВООХОРОНЦІ ВІДКРИВАЮТЬ НОВІ КРИМІНАЛЬНІ ПРОВАДЖЕННЯ У СКАНДАЛЬНИХ СПРАВАХ, ЗДІЙСНЮЮТЬ АРЕШТИ. ЧАС ВІД ЧАСУ РОБЛЯТЬСЯ ПОДАВАННЯ НА ЗНЯТТЯ ДЕПУТАТСЬКОЇ НЕДОТОРКАНОСТІ... ОДНАК УСЕ ЦЕ НАГАДУЄ ІНКОЛИ ЗАХОПЛИВУ, А ЧАСТІШЕ НУДНУ ВИСТАВУ

Коли Олександр Бортніков, голова російської внутрішньої служби безпеки (ФСБ. — Прим. ред.), на початку серпня 2016 року повідомив мені телефоном, що Росія не втручається в наші президентські вибори, я знав, що він бреше. За попередні кілька років мене втомили заяви пана Бортнікова, які заперечували віроломні дії Росії: обмеження прав американських дипломатів і громадян у Москві, неодноразові порушення режиму припинення вогню в Сирії та її воєнізоване вторгнення на схід України — і це лише кілька прикладів.

До, під час та після підлого втручання в наші останні президентські вибори Росія практикувалася в мистецтві формування політичних подій за кордоном за допомогою своєї гранично відточеної програми активних заходів, яка задіює низку технічних можливостей, інформаційних операцій і старомодних шпигунських технік із застосуванням людських ресурсів. Передвиборна політика в західних демократіях є особливо привабливою метою, оскільки різні політики, політичні партії, ЗМІ, «мозкові центри» й політтехнологи легко — свідомо чи несвідомо — піддаються маніпуляціям, оперативники російської розвідки їх навіть можуть підкупити. Самі свободи й права, які є цінностями ліберальних західних демократій, яких так бояться

Джон БРЕННАН: «Російські агенти прекрасно навчені мистецтву обману»

авторитарні режими, використовувалися російськими розвідувальними службами не тільки для того, щоб збирати делікатну інформацію, але й для того, щоб поширювати пропаганду та дезінформацію, все частіше й частіше — через платформи соціальних мереж.

Я дуже добре знав про здатність Росії провадити підпільну роботу на території США шляхом налагодження зв'язків із людьми, які мають реальну або потенційну владу. Як і пан Бортніков, ці російські агенти прекрасно навчені мистецтву обману. Вони обертаються в політичній, бізнес- і культурній сферах у пошуках

легковірних або безпринципних людей, які стають у руках російських ляхководів слухняними маріонетками.

Під час наших численних розмов із директором ФБР Джеймсом Комі влітку 2016 року ми розмірковували про те, що громадяни Америки, які беруть участь у партійній політиці або навіть непричетні до неї, можуть стати заручниками Росії. Ми знали, що російські розвідслужби зроблять все можливе, щоб досягти своїх цілей, які, як відкрито заявила американська розвідспільнота через кілька місяців, полягали в тому, щоб підірвати довіру суспільства до демократичного процесу

в Америці, завдати удару по передвиборному потенціалу кандидата від Демократичної партії Гілларі Клінтон і підтримати пана Трампа. Ми також публічно заявляли, що розвідслужби пана Путіна діяли за його вказівкою. Ми з директором Комі й директором Агентства національної безпеки адміралом Майклом Роджерсом взяли на себе зобов'язання за необхідності ділитися будь-якою зібраною інформацією, особливо щодо доведеної здатності російських спецслужб підкуповувати громадян США.

І без того важка робота американської розвідки та правоохоронців ще більше

ускладнилася наприкінці липня 2016 року, коли пан Трамп, тоді ще кандидат у президенти, публічно звернувся до Росії з проханням знайти зниклі електронні листи пані Клінтон. Зробивши таку заяву, пан Трамп не лише захопив іноземну державу збирати інформацію на громадянку Америки, а й відкрито дозволив своїм прихильникам співпрацювати з нашим головним противником у світі проти свого політичного опонента.

Цей публічний сигнал породжує запитання: до чого ж у приватному порядку пан Трамп закликав своїх радників (що вони насправді й зробили), для того щоб перемогти на виборах? У мене було глибоке розуміння діяльності Росії під час виборів 2016 року. Але тепер я знаю — завдяки вільній і відкритій пресі — про набагато більше число підозрілих загравань деяких американських громадян із особами, пов'язаними з російськими розвідувальними службами. Словом, заяви пана Трампа про відсутність змови є нісенітницею.

Без відповідей залишаються запитання: чи мали ці домовленості характер кримінально переслідуваної змови? Чи порушувалося правосуддя з метою приховати домовленості або змову? Скільки членів «корпорації Трампа» намагалися обдурити уряд, відмиваючи гроші й приховуючи їхній рух у власні кишені?

Джон О. БРЕННАН,
директор ЦРУ
з 2013-го по 2017 рік
The New York Times, США
(Матеріал друкується
зі скороченнями)

Найновіші санкції США завдали удару по економічному нерву Росії

Зазвичай РФ не звертає уваги на санкції, які періодично вводять США. Але не цього разу. Адміністрація Дональда Трампа оголосила про нові обмеження експорту у зв'язку із звинуваченнями Кремля в спробі отруїти экс-шпигуна Сергія Скрипаля, здійсненій на території Великої Британії. І це змусило рубль впасти до найнижчого рівня за останні два роки, а російського прем'єра — вдатися до жорстких коментарів.

Хоча нинішній пакет санкцій має досить обмежений вплив, наступна порція, запланована на найближчі місяці, вдарить по економіці Росії значно сильніше й уведе й без того напружені відносини в штопор.

Розширення економічних обмежень зачепить російські державні банки, замороживши їхні доларові трансакції. Про це йдеться в законопроекті, нещодавно представленому в Сенаті США. За словами прем'єр-міністра Росії Дмитра Медведєва, це означатиме «оголошення економічної війни».

Незважаючи на бажання Дональда Трампа покращити відносини з Кремлем, за час роботи його адміністрації сталося багато чого. Так, США обклали Росію низкою санкцій за порушення прав людини, втручання в американські вибори, військове вторгнення в Україну й Сирію. Здебільшого карали росій-

ських чиновників і друзів Володимира Путіна — замість того, щоб завдати удару по цілих секторах економіки.

У 2014 році США і ЄС обмежили доступ Москви до глобальних фінансових ринків і обладнання, необхідного для реалізації нових енергетичних проєктів. Ці заходи вже були покаранням. Але те, що адміністрація Трампа анонсувала в останні кілька тижнів, ще болючіше вдарить по Москві.

Нові обмеження будуть введені з використанням закону США про заборону хімічної зброї, оскільки американські служби визнали, що Росія в замаху на життя Сергія Скрипаля та його дочки застосувала отруту «Новачок» на території Великої Британії.

Перша порція санкцій набере чинності 22 серпня. Вона позбавить Росію можливості купувати низку товарів, необхідних їй для забезпечення націо-

нальної безпеки. Попередні санкції теж забороняли продавати Москві товари військового або подвійного призначення, але тепер вона не зможе купити на Заході газові турбіни, електроніку й калібрувальну техніку — технології, які до останнього часу РФ мала можливість отримувати в рамках окремих проєктів.

Держдепартамент підрахував, що нові обмеження можуть коштувати США сотні мільйонів доларів.

«Це серйозний крок, але не нездоланний», — сказав колишній американський дипломат Деніел Фрід, який займався координацією політики з питань санкцій у Держдепартаменті США.

Однак уже через три місяці може стати ще гірше. Росія має 90 днів, щоб довести, що вона не використовує хімічну зброю. При цьому вона мусить запевнити світ у тому, що дозволить у майбутньому проводити інспекції та перевірки.

Якщо Росія не виконає ці умови, Трамп буде зобов'язаний увести нову порцію санкцій. Це означатиме, що Кремль втратить багатосторон-

ню банківську допомогу, стикнеться з широкими обмеженнями експорту та імпорту, дипломатичні відносини скоротяться, а російським авіакомпаніям буде заборонено літати в США. Крім того, американським банкам заборонять видавати позики уряду Росії. Це може завдати серйозного удару по економіці РФ і дестаблізувати рубль й фондові біржі.

Російський депутат В'ячеслав Ніконов сказав, що введення другої порції санкцій неминуче. Коли це станеться, відносини Москви з Вашингтоном затріщать по всіх швах, хоча вони й без того досягли найнижчого рівня за період після холодної війни.

Але все може стати ще гірше, якщо законопроект «Про захист американської безпеки від агресії Кремля», представлений Конгресу 2 серпня, буде ухвалено. Після цього під удар потраплять російські банки, а їхні операції в доларах США будуть заморожені, що дуже серйозно підірве економіку РФ.

Сусанна ДЖОРДЖ,
Володимир ІСАЧЕНКОВ
The Washington Post, США

Захід не може собі дозволити поступитися Анкарою Москві й Тегерану

Відносини між двома державами різко погіршилися, коли президент США Дональд Трамп схвалив збільшення вдвічі ввізних мит на турецькі сталь та алюміній у відповідь на відмову Анкари звільнити Ендрю Брансона — американського пастора, який перебуває під домашнім арештом у Туреччині і якого звинувачують у тероризмі. До слова, з початку цього року ліра, національна валюта Туреччини, впала відносно американського долара майже на 40%.

Президент Туреччини Реджеп Таїп Ердоган поки не погоджується з вимогами запровадити традиційні грошово-кредитні й податково-бюджетні принципи, віддаючи перевагу нападам і на фінансові ринки, і на США. Він заявляє про існування світової змови з метою знищення політичних і економічних до-

уникнути фінансового краху, ані налагоджувати відносини з Вашингтоном. Президент Ердоган усе голосніше й рішучіше виступає проти США і глобальних фінансових ринків — двох грізних «супротивників».

Найімовірніше, Туреччина програє будь-яку битву з Нью-Йорком, Лондоном, Сін-

гапуром та іншими фінансовими бастионами, якщо не буде оголошено про припинення вогню. А обвал ліри обернеться для Туреччини фінансово-економічною кризою.

Все свідчить про те, що розпочаті процеси похитнуть популярність Ердогана всередині країни (навіть серед його найвідданіших прихильників) і врешті призведуть до політичної нестабільності. Але результат цих процесів буде нешвидким і складним, що може закінчитися військовим втручанням у політику й важкими наслідками за межами Туреччини.

Здається, ця країна надалі не розглядатиме США як на-

дійного партнера й стратегічного союзника. Незалежно від того, хто нею керуватиме, ображена Туреччина, швидше за все, дивитиметься в бік Росії, Ірану й Євразії. З цієї причини вона буде менше відповідати цілям США і Європи на Близькому сході, а значить, відстоюватиме право на ведення більш незалежної політики в сфері безпеки й оборони.

Туреччина навіть може замислитися про вихід із НАТО і припинення свого членства в митному союзі з ЄС або радикальну зміну його умов.

На той випадок, якщо станеться найгірше й у результаті політичних і економічних потрясінь така геополітично важлива країна, як Туреччи-

на, виявиться спустошеною та зруйнованою, варто передбачити всі можливі сценарії розвитку подій. Захід би дуже мудро вчинив, підготувавши амбітний пакет заходів із пом'якшення наслідків фінансової катастрофи й подбавши про те, щоб Туреччина не відходила від західних норм і інститутів.

Щоб стимулювати лібералізацію реформ, необхідно негайно відродити прагнення Туреччини набути членства в ЄС. Адже втрата такого важливого союзника Заходу обійдеться дуже дорого.

Фаді ХАКУРА
CNN, США

Криза в Туреччині перевіряє можливості Путіна в глобальній грі з США

Політичний конфлікт Туреччини з США і криза, яка обвалює національну валюту, — це унікальний шанс для президента Росії Володимира Путіна спробувати відірвати ключову з геополітичної точки зору країну від її західних союзників. Але все не так просто.

Путін і президент Туреччини Реджеп Таїп Ердоган відновили відносини, які фактично були зруйновані в 2015 році, коли турецькі військові літаки збили російський бомбардувальник СУ-24. При цьому російський лідер нічого не може запропонувати Анкарі, щоб зменшити її економічний біль або переконати другу за чисельністю армію НАТО залишити Альянс заради зближення з Москвою.

Перебуваючи на кордоні між Європою та Азією, Туреччина була важливим форпостом НАТО за часів холодної війни. На її території поблизу міста Інджирлік розміщена велика американська авіабаза. Крім того, Туреччина стала воротами, через які американські бойові кораблі потрапляють до Чорного моря.

На тлі безпрецедентної конфронтації з Вашингтоном, яка призвела до введення санкцій, Ердоган застеріг, що багаторічний альянс під загрозою і що Туреччина може почати шукати нових друзів і союзників. Після посилення кризи й падіння ліри турецький президент зателефонував Путіну, щоб поговорити про «торговельне та економічне співробітництво».

Минулого місяця Путін сказав Ердогану, що Росія і Туреччина перебувають «на одному боці», і згадав співпрацю держав у Сирії. А в 2017-му були скасовані взаємні торговельні санкції, введені після того як російський лідер звинуватив Туреччину в «ударі в спину» в інциденті зі збитим СУ-24 поблизу сирійського кордону. У силі залишилися лише обмеження щодо помідорів, на яких Туреччина на російському ринку заробляла чверть мільярда доларів на рік.

На думку директора «Московського центру Карнегі» Дмитра Треніна, турецька економічна вразливість може призвести до того, що Трамп на цей раз переможе в суперечці з Туреччиною.

«Ердоган не залишить НАТО. Але грубий підхід Трампа до союзників матиме серйозні наслідки, пов'язані з переформатуванням світового порядку», — сказав російський експерт.

Рішення американського президента обкласти Туреччину санкціями й подвоїти мита на турецькі сталь та алюміній лише послило напругу. Як і заяви Вашингтона про те, що в разі, якщо Ердоган купить у Росії ракетні системи С-400,

то відновити відносини з Анкарою буде «дуже важко».

Хоча Москва й не розраховує, що Туреччина вийде з НАТО, все ж вона намагається отримати вигоду від суперечки Ердогана з Трампом. Про це сказав колишній російський дипломат Володимир Фролов.

«У наших інтересах мати ображену Туреччину всередині НАТО, щоб вона підірвала можливості Альянсу», — пояснює він.

Втім, у зв'язку з обвалом рубля в 2015 році й загрозою ще жорсткіших санкцій із боку США Росія насправді нічим не може допомогти Туреччині. Російська економіка ледь вишла з рецесії, і у Москви не-

НА ТЛІ БЕЗПРЕЦЕДЕНТНОЇ КОНФРОНТАЦІЇ З ВАШИНГТОНОМ, ЯКА ПРИЗВЕЛА ДО ВВЕДЕННЯ САНКЦІЙ, ЕРДОГАН ЗАСТЕРІГ, ЩО БАГАТОРІЧНИЙ АЛЬЯНС ПІД ЗАГРОЗОЮ І ЩО ТУРЕЧЧИНА МОЖЕ ПОЧАТИ ШУКАТИ НОВИХ ДРУЗІВ І СОЮЗНИКІВ

має ресурсів, щоб підтримати Анкару. Втім, прес-секретар Кремля Дмитро Песков сказав, що турецька сторона «не надсилала запитів» про допомогу.

Туреччині, безумовно, знадобилася б величезна фінансова допомога на час розвороту від Заходу до «нових друзів» — Росії або Китаю.

«Такий шанс випадає раз на кілька поколінь», — сказав стратег Рабобанка Майкл Евері.

«Росія не збирається фінансово підтримувати Туреччину», — зазначила російський експерт із Близького сходу Олена Супоніна, додавши, що Москві необхідно спочатку розв'язати власні економічні проблеми.

Степан КРАВЧЕНКО,
Ілля АРХІПОВ
Bloomberg, США
(Матеріал друкується зі скороченнями)

ЖОРСТКА РЕАКЦІЯ ЕРДОГАНА НА ЕКОНОМІЧНУ КРИЗУ В ТУРЕЧЧИНІ ТА ЙОГО НЕПРИМИРЕННА ПОЗИЦІЯ ШВИДШЕ НАГАДУЮТЬ ПОПУЛІСТСЬКУ СТРАТЕГІЮ ПРЕЗИДЕНТА ВЕНЕСУЕЛИ НІКОЛАСА МАДУРО, НІЖ РИНКОВИЙ ПІДХІД АРГЕНТИНСЬКОГО ПРЕЗИДЕНТА МАУРІСІО МАКРІ

сягнень Туреччини. Оскільки Ердоган використовує антиамериканські настрої (і готовність вірити в теорію змови) значної частини населення Туреччини, його популярність усередині країни лише зростає.

Жорстка реакція Ердогана на економічну кризу в Туреччині та його непримиренна позиція швидше нагадують популістську стратегію президента Венесуели Ніколаса Мадуро, ніж ринковий підхід аргентинського президента Маурісіо Макрі. Але, судячи з усього, Туреччина на відміну від Аргентини не має наміру ані звертатися до Міжнародного валютного фонду, щоб

гапуром та іншими фінансовими бастионами, якщо не буде оголошено про припинення вогню. А обвал ліри обернеться для Туреччини фінансово-економічною кризою.

Все свідчить про те, що розпочаті процеси похитнуть популярність Ердогана всередині країни (навіть серед його найвідданіших прихильників) і врешті призведуть до політичної нестабільності. Але результат цих процесів буде нешвидким і складним, що може закінчитися військовим втручанням у політику й важкими наслідками за межами Туреччини.

Здається, ця країна надалі не розглядатиме США як на-

НАЙІМОВІРНІШЕ, ТУРЕЧЧИНА ПРОГРАЄ БУДЬ-ЯКУ БИТВУ З НЬЮ-ЙОРКОМ, ЛОНДОНОМ, СІНГАПУРОМ ТА ІНШИМИ ФІНАНСОВИМИ БАСТИОНАМИ, ЯКЩО НЕ БУДЕ ОГОЛОШЕНО ПРО ПРИПИНЕННЯ ВОГНЮ. А ОБВАЛ ЛІРИ ОБЕРНЕТЬСЯ ДЛЯ НЕЇ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЮ КРИЗОЮ

Неабиякий скандал вибухнув навколо зйомок фільму «Стус» (робоча назва «Птах душі»): стало відомо про те, що з картини зникли сцени з Віктором Медведчуком, який був адвокатом Василя Стуса на суді. Так ось, громадськість стала дибки. Адже історію не можна переписувати на догоду комусь!

Знімальна група фільму була змушена відреагувати на неймовірний резонанс. І зробила заяву:

«Створюючи біографічний фільм «Стус», ми перш за все ставили собі за мету розкрити постать українського поета і дисидента. Популяризувати його ім'я серед тієї частини української громадськості, яка не надто активно цікавилася його фігурою і значенням в українській історії (свідомими тотального незнання імені Стуса є вуличні опитування).

Сцена суду була видалена з останніх драфтів сценарію разом із ще двома десятками сцен. Зокрема, після розмови з сином поета... Крім того, розуміючи, що картина виходитиме в прокат у розпал передвиборчої кампанії, ми не хотіли робити пам'ять про велику людину інструментом політичних впливів і аргументів.

Втім, розуміючи суспільну значущість теми, з огляду на кількість прохань із боку громадськості повернути сцену у фільм, ми за останню добу зібрали продюсерську групу, щоб розглянути можливість вшанувати суспільний запит на присутність у художній картині про поета епізоду суду за участі його адвоката.

Ми визнаємо, що видаляючи з останнього драфта сценарію серед іншого і цю сцену,

«Птах душі» в клітці цензури?

ми недостатньо відповідально підійшли до аналізу її значущості для суспільства.

Ми вдячні українцям за увагу до нашого проекту і впевнені, що з такою силою громадянського суспільства, як

про його клієнта. Ну ви розумієте, що значить «недостовірна інформація»...

Нагадаємо, що стрічка в 2017 році перемогла на конкурсі кінопроектів, і, відповідно, частково фінансувалася

у сценарії фільму, який вже виграв конкурс і отримав державну підтримку, без згоди експертної комісії Держкіно і Державного агентства з питань кіно, тому що це спотворює сенс проведення таких

душі)? Чи побачать вони його без купюр? Прогнозувати що-небудь украї складно.

Причини, з яких вирізали сцени з одіозним Медведчуком, здаються надто вже надуманими. Адже з пісні слів не викинеш! Було — значить було. І хіба можна заради хронометражу безцеремонно видалити одну з ключових сцен? Ну і, звичайно ж, «чудова» версія про виборчу кампанію 2019 року... Сумно в цій історії ще й те, що всі ми знаємо, які наші українські суди чесні та гуманні...

Насправді ця ситуація створює вкрай небезпечний прецедент. Останнім часом в Україні знімають багато історичних і патріотичних фільмів. І якщо вийде продавати цензуру тут, то це може викликати ефект доміно. Тоді творцям будь-якого фільму можуть телефонувати з будь-якого відомства-адміністрації-офісу і «ласкаво» просити вирізати «недостовірну інформацію». Ось, наприклад, зараз стартують зйомки фільму про Іловайську трагедію... А в нас виборча кампанія...

ЧИМ ЗАКІНЧИТЬСЯ ЦЯ ІСТОРІЯ? ЧИ ЗМОЖУТЬ УКРАЇНЦІ ПОДИВИТИСЯ ФІЛЬМ «СТУС»? ЧИ ПОБАЧАТЬ ВОНИ ЙОГО БЕЗ КУПЮР?

ПРОГНОЗУВАТИ ЩО-НЕБУДЬ УКРАЇ СКЛАДНО.

ПРИЧИНИ, З ЯКИХ ВИРІЗАЛИ СЦЕНИ З ОДІОЗНИМ МЕДВЕДЧУКОМ, ЗДАЮТЬСЯ НАДТО ВЖЕ НАДУМАНИМИ. АДЖЕ З ПІСНІ СЛІВ НЕ ВИКИНЄШ!

в Україні, ми здатні перемогти будь-які негарзди.

Найближчим часом сцену буде дознято, про що ми повідомимо медіа окремим прес-релізом».

Ось тільки режисер стрічки Роман Бровко в інтерв'ю ЗМІ сказав, що зробити це буде складно, адже в справу втрутилися адвокати самого Медведчука. Представник одіозного політика заявив, що домагатиметься заборони прокату кінокартини про поета Василя Стуса, якщо в ній буде недостовірна інформація

за державний рахунок. На великі екрани фільм повинен вийти вже в наступному році. Годинник цокає...

Скандал навколо зйомок фільму «Стус» прокоментували в Держкіно. Його глава Пилип Ілленко заявив ЗМІ, що тиск на авторів фільму з політичних міркувань неприпустимий. Також він підкреслив, що творці цього фільму не повідомляли Державне агентство з питань кіно про зміни в сценарії.

«Хотів би сказати про неприпустимість ключових змін

конкурсних відборів. Історія Василя Стуса повинна бути розказана правдиво, і частиною історичної правди про долю Василя Стуса є та роль, яку зіграв у його долі Віктор Медведчук», — зазначив Пилип Ілленко.

Також він додав, що можлива заборона фільму може порушити права платників податків, оскільки частково стрічка фінансується з держбюджету України.

Чим закінчиться ця історія? Чи зможуть українці подивитися фільм «Стус» («Птах

Минулого року канал «1+1» після десятирічної перерви перезапустив проект «Танці із зірками». Це було несподівано і приємно — таке собі ностальжі. Та й учасників у минулому сезоні підібрали цікавих. А головна інтрига полягала, звичайно ж, у тому, чи перемаже в проекті Наталія Могилевська. І вона перемагла! Нинішнього року нам пообіцяли чимало сюрпризів. І вже здивували... Дуже.

Війна і танці

Так, у цьому році було вирішено не оголошувати склад зоряних учасників відразу. Селебриті за допомогою соціальних мереж передавали естафету колегам по цеху, запрошуючи таким чином один одного на танці. Насправді вийшло дуже цікаво. Іраклі Макацарія, Маша Єфросиніна, Аніта Луценко, Злата Огневич, Леся Нікітюк, Слава Камінська, Микола Тищенко та багато інших погодилися брати участь у проекті. Правда ж цікавий склад? Але тут черга дійшла до дружини того самого одіозного Віктора Медведчука Оксани Марченко... Здивували.

Дізнавшись про це, журналісти «Телевізійної служби новин» зробили заяву:

«Ми не поділяємо це рішення керівництва каналу і засуджуємо появу в телевізійному ефірі особи, яку пов'язують близькі стосунки з президентом Російської Федерації Путіним.

Чоловік Марченко, Віктор Медведчук, неодноразово робив проросійські заяви, зокрема нібито про те, що в Україні йде не зовнішня агресія, а громадянська війна. Подружжя жодного разу за роки війни не засудило російську агресію на Донбасі та анексію Криму.

Навіть той факт, що шоу є розважальним, не виправдовує появи дружини Медведчука, Оксани Марченко, в ефірі нашого телеканалу.

ТСН як невід'ємна складова «1+1» завжди чітко і послідовно стояла на позиціях територіальної цілісності, незалежності та збереження суверенітету України. Для нас — це не чужа війна. А патріотизм — не просто слова. Репутація ТСН — це репутація кожного з нас.

Як колектив ТСН ми не можемо вплинути на інший проект каналу, але залишаємо за собою право публічно висловлювати свою позицію щодо цієї ситуації і хочемо запевнити, що

рішення каналу «1+1» не позначиться на редакційній політиці «Телевізійної служби новин».

Громадськість теж обурювалася... На що гендиректор каналу Олександр Ткаченко зазначив, що канал сам вирішує, кого запрошувати до проекту, а кого ні. Та й Марченко нібито не відповідає за свого чоловіка. Тобто нам вчоргове продемонстрували просте правило: хто платить, той і замовляє музику.

Насправді дуже сумно, що таке відбувається в Україні, де п'ятий рік йде війна. Війна, яку проти нас веде РФ. Сумно, що доволі миле розважальне шоу вирішили популяризувати саме таким чином. Адже керівництво каналу точно знало, якою буде реакція громадськості, та й власних при зоровому глузді співробітників, на появу в шоу Марченко.

Тож вибір за самими глядачами. 26 серпня зірки вийдуть на паркет у прямому ефірі. І це — справжній виклик: якщо рейтинги шоу будуть високими, то цю тему під ними і поховають.

Сторінку підготувала Марія АНІНА

«Шпигунська гра» не вдалася

У розпал Другої світової війни інтелектуала, поліглата і знаменитого спортсмена-бейсболіста Мо Берга приймають на роботу в Управління стратегічних служб (попередник ЦРУ). Чоловік сповнений натхнення, йому дуже хотілося стати справжнім розвідником. Мо швидко освоюється у відомстві і йому дають перше важливе завдання, від якого залежить доля всього світу. Берг повинен викрасти або знищити Вернера Гейзенберга, одного з учених, який, ймовірно, працює над створенням атомної бомби... Про це нам розповідає новий фільм під назвою «Шпигунська гра».

Ця стрічка заснована на реальних подіях. Ось тільки творці муви вирішили, що факти — річ відносна, і дещо спотворили історію.

Отже, Морріс «Мо» Берг дійсно відіграв п'ятнадцять

ним розвідником. Морріс перед цим складним завданням брав участь у багатьох спецопераціях. Зокрема, він збирав відомості в Центральній і Південній Америці, потім побував в Югославії. І тільки тоді йому

то високою. Та й, за великим рахунком, не було в цій стрічці ніякої шпигунської гри...

Також не зовсім зрозуміло, для чого творцям кіно знадобилось вип'ячувати нетрадиційну орієнтацію Морріса Берга. Чи зараз без цього ніяк не можна?

Загалом сценаристи Роберт Родат і Ніколас Давідофф зі своєю роботою не впоралися. Втім, і режисер Бен Луїн теж схибив.

Вступна частина фільму (поки Мо не став шпигуном) надто затягнута. Подальша дія — нецікава. Фільм насправді виявився абсолютно порожнім. Можливо, якби за проект взявся Стивен Спілберг, то у нього

РОЛЬ МО БЕРГА ВИКОНАВ ПОЛ РАДД. СПОЧАТКУ ТРОХИ ДИВУЄ, ЩО ЦЮ РОБОТУ ДОВІРИЛИ САМЕ ЙОМУ. ГЛЯДАЧІ ДАВНО СПРИЙМАЮТЬ АКТОРА ЯК ГЕРОЯ ВСІЯКИХ РОМАНТИЧНИХ КОМЕДІЙ, А ОСТАННІМ ЧАСОМ — ЯК ОДНОГО З МЕСНИКІВ, ЛЮДИНУ-МУРАХУ. НАСПРАВДІ Ж ЗІГРАВ ВІН НЕПОГАНО

сезонів у бейсбол у вищій лізі, проте ніколи не вважався зіркою. Швидше середнячком, якого зазвичай використовували як резервного кетчера. Але він був відомий як «найрозумніший хлопець у бейсболі», оскільки закінчив Принстонський і Колумбійський університети, а також стажувався в Сорбонні. Цей хлопець володів справді енциклопедичними знаннями. Крім того, говорив мало не на десяти мовах. Тому не дивно, що він викликав чималий інтерес у американського уряду.

Молодий, розумний, цілеспрямований... Але хіба новачкові довірили б настільки важливу місію? В реальності Морріс дістався до Вернера Гейзенберга (одного з творців квантової механіки, лауреата Нобелівської премії з фізики 1932 року і провідного спеціаліста в німецькому ядерному проекті) будучи вже досвідче-

довірили «розколоти» відомого вченого.

Але у фільмі Мо взяли на службу і він, попрацювавши трохи з паперами, відразу ж кинувся в бій. Було кумедно спостерігати за тим, як головний герой намагався щось вивідати у вченого: наче той такий наївний, що розкриє плани фашистської Німеччини, немов про погоду на завтра розповість. Хіба міг виманити такі дані ще зовсім зелений Мо? А хіба міг він убити фізика в разі чого?

Знехтувавши реальними фактами, творці фільму «Шпигунська гра» спотворили історію до невпізнання. Більш того, вони повністю вбили довіру глядача до подій на екрані. Адже всі розуміють, що Управління стратегічних служб ніколи б не послало людину без досвіду на надважливе завдання, від якого дійсно залежало майбутнє. Тут ціна помилки була занад-

вийшла б «цукерочка». Він як ніхто інший вмів знімати картини за мотивами реальних подій. Згадайте тільки його недавній шедевр — фільм «Міст шпигунів». Цей іменитий режисер змусив глядачів нервувати по-справжньому.

Роль Морріса Берга в картині виконав відомий актор Пол Радд. Спочатку трохи дивує, що цю роботу довірили саме йому. Глядачі давно сприймають актора як героя всіляких романтичних комедій, а останнім часом — як одного з месників, Людину-мурахи. І тут така серйозна зміна амплуа. Насправді ж зіграв він непогано. Ось тільки під кінець фільму сумний погляд Пола виказував, що почувачеться він некомфортно. Здається, актор і сам розумів, в який бездарний проект вплутався. Втім, починається фільм дуже цікаво, але хвилини з двадцяті перетворюється на справжні кінотуртури.

Дівчатка врятують світ, але не фільм

Шпигунська тематика надзвичайно популярна в кінематографі: її все частіше і частіше експлуатують, адже глядачеві подобається небезпека не навсправжки. Можливість вплутатися в справжню пригоду дуже захоплює! Здавалося, що комедія «Шпигун, який мене кинув» якраз і дасть нам можливість взяти участь у цікавому кіноквесті... Але, на жаль, голлівудський фільм, в якому знялися відразу дві українки — Міла Куніс та Іванна Сахно, виявився одним із найбездарніших у своєму жанрі.

Отже, Одрі (Міла Куніс) кинув її хлопець Дрю (Джастін Теру). Він просто написав їй коротеньку есемеску: «Все скінчено». Загалом, дуже «сміливий» вчинок. Дівчину як може втішає її найкраща подружка Морган (Кейт Маккіннон)... Так зневірені головні героїні і переводили б час на поїдання морозива відерцями і на перегляд плаксивих фільмів, але абсолютно несподівано той самий Дрю, який виявився шпигуном, втягує їх у справжній міжнародний скандал.

Прямо на очах у Одрі його вбиває кілер. Але перед своєю кончиною Дрю передає героїні Мілі Куніс статуетку, яку просить доставити до Відня. «Це справа життя і смерті», — каже шпигун. Одрі погоджується виконати цю місію і, звичайно ж, бере в подорож найкращу подружку. Тепер спецслужби і кілери відкривають на них справжнє полювання. Особливо варто остерігатися вельми ексцентричної найманої вбивці на ім'я Надія (Іванна Сахно)...

Режисером цього досить дивного фільму стала Сюзанна Фогель. Здавалося б, жінка точно повинна зняти якісне муви в стилі «дівчатка врятують світ». Але не вийшло. Мало того, що режисера просто нікудишня, так ще й сценарій (Сюзанна Фогель і Девід Ісерсон) виявився таким же нікчемним. Під час перегляду фільму, незважаючи на те, що це комедія, на вашому обличчі не ворухнеться жоден мускул. Більш того, постійні жарти «нижче

пояса» викликають лише стійку відразу.

Фільм «Шпигун, який мене кинув» відверто розчарував. Картина Сюзанни Фогель вийшла схематичною і абсолютно нехаризматичною. Це вам не «Будь кмітливим» або «Півтора шпигуна» — дуже достойні шпигунські комедії. Загалом, складається враження, що глядача просто взяли та й кинули...

Дуже шкода, що в це кіно вплуталася наша співвітчизниця, відома голлівудська актриса Міла Куніс. Вона безмежно талановита і може грати однаково вишукано і майстерно і в драмах, і в комедіях. Але чомусь їй катастрофічно не щастить з ролями і фільмами. Особливо останнім часом.

Кейт Маккіннон, на противагу Куніс, була у своїй тарілці: ця актриса, здається, просто обожає вульгарне дешеве кіно.

А ось для іншої українки — Іванни Сахно навіть такий третросортний фільм став справжньою перемогою. Головне, що її запримітили кінобоси з «фабрики мрій». Та й заявила про себе 20-річна актриса яскраво, адже їй дісталася дуже неординарна роль.

До речі, Сахно бере участь вже у другому великому голлівудському проекті — нещодавно вона знялася в картині «Тихоокеанський рубіж 2». Так що, можливо, в Голлівуді засяє ще одна українська зірочка, яка складе компанію Мілі Куніс, Ользі Куриленко, Мілі Йовович і Вірі Фармізі.

ДУЖЕ ШКОДА, ЩО В ЦЕ КІНО ВПЛУТАЛАСЯ НАША СПІВІТЧИЗНИЦЯ, ВІДОМА ГОЛЛІВУДСЬКА АКТРИСА МІЛА КУНІС. ВОНА БЕЗМЕЖНО ТАЛАНОВИТА І МОЖЕ ГРАТИ ОДНАКОВО ВИШУКАНО І МАЙСТЕРНО І В ДРАМАХ, І В КОМЕДІЯХ. АЛЕ ЧОМУСЬ ЇЇ КАТАСТРОФІЧНО НЕ ЩАСТИТЬ З РОЛЯМИ І ФІЛЬМАМИ. ОСОБЛИВО ОСТАННІМ ЧАСОМ

Сторінку підготувала Євгенія ПРОРИВАЙ

Нічия (1:1) у першому матчі в рамках третього кваліфікаційного раунду Ліги чемпіонів у Празі не обіцяла легкої гри в Києві. При цьому з огляду на те, що «Динамо» влаштувала нульова нічия, можна було припустити, що в першу чергу кияни будуть думати про безпеку власних воріт. Але команда Хацкевича добре підготувалася до гри, показавши досить швидкісний, а головне — результативний футбол, і влаштувала «солодке життя» не тільки супернику, а й арбітрам, змусивши працювати в поті чола і перших, і других.

Вже стартові хвилини показали серйозні наміри «Динамо» грати в атакуючий футбол. Кияни активно увійшли в гру, провели кілька небезпечних атак і забили швидкий м'яч. На 11-й хвилині відмінна подача від Віктора Циганкова зі штрафного припала точно на ногу Беняміну Вербичу. Одне торкання м'яча — і воротар не при ділі.

Після забитого гола «Динамо» продовжило грати першим номером, але десь із середини першого тайму пражани перехопили ініціативу, і на 37-й хвилині зуміли провести м'яч у ворота киян...

Однак арбітр матчу, поляк Даніель Стефанські, гол не зарахував, чим викликав вибух обурення не тільки всіх гравців «Славії», а й тренерського штабу чеської команди. І це зрозуміло, враховуючи, що в момент, коли м'яч був забитий у ворота «Динамо», здавалося, ніхто з підопічних Індриха Трпішовські не порушував правила... якби не одна обставина. Проблема полягала в тому, що один з футболістів «Славії» зіграв по-хокейному і прийняв українського захисника Бурду на корпус.

Ось як прокоментував цей спірний епізод экс-арбітр ФІФА Мирослав Ступар.

«Пройшла атака із закиданням м'яча у володіння Бойко, захисники «Динамо» вийшли і залишили двох гравців «Славії» у положенні «поза грою». Але це було пасивне положення «поза грою», тому що гравці не впливали на розвиток епізоду, і передача була спрямована не їм. З глибини відкрився Тецл, відправивши м'яч у ворота. Асистент відстав від епізоду, однак його не підвело чуття. Він зарахував гол і вже зробив ривок до центру поля. Але радість чехів змінилася розчаруванням зі свистком арбітра в полі, коли той дав зрозуміти, що взяття воріт не зараховано, — пояснює Мирослав Іванович.

Чи подарує нам «Динамо» ЛІГОЧЕМПІОНСЬКУ ОСІНЬ?

ГОЛЛАНДЦІ — ЦЕ НЕ ЧЕХИ. ВОНИ ЗАРАЗ НЕ ПРОСТО «НА ХОДУ», А В ЧУДОВІЙ ФОРМІ! І ПІДТВЕРДЖЕННЯ ТОМУ — МАТЧ-ВІДПОВІДЬ ІЗ БЕЛЬГІЙСЬКИМ «СТАНДАРТОМ», В ЯКОМУ «АЯКС» ПРОСТО ЗНИЩИВ СВОЇХ СУПЕРНИКІВ ІЗ РАХУНКОМ 3:0. А ТЕ, В ЯКОМУ СТИЛІ ХЛОПЦІ З АМСТЕРДАМА РОЗІБРАЛИСЯ ІЗ ЗАХИСТОМ ХЛОПЦІВ ЗІ ЛЬЄЖА, ЗМУШУЄ ЗАДУМАТИСЯ ПРО ТЕ, ЧИ ЗУМІЄ ХАЦКЕВИЧ ЗНАЙТИ ПРОТИДІЮ ТАКІЙ ВИШУКАНІЙ І НЕПЕРЕДБАЧУВАНІЙ АТАЦІ «ЛЕТЮЧИХ ГОЛЛАНДЦІВ»

«Офсайду, до якого апелювали гості, дійсно не було, але справа не в цьому. Ніхто і не зрозумів, чому Стефанські не вказав на центр поля. А весь секрет у поштовху, який відбувся з боку Нгадьо-Нгаджуй проти Бурди. Камерунець, виходячи з пасивного офсайду, прийняв українського захисника на корпус. Арбітр чітко спрацював. Проблема лише в тому, що Стефанські жестами не дав зрозуміти причину скасування гола. Техніка визначення порушення була не зовсім правильною. Жестом арбітр повинен був показати, що скасовує гол, а потім вказати на місце порушення правил проти Бурди і в напрямку воріт «Славії». І всі б зрозуміли», — підбив підсумок цього моменту Ступар.

У другому таймі «Славія» продовжувала тиснути. «Динамо» віддало ініціативу супернику, намагаючись зловити його на контратаках, але ця тактика ледь не стала згубною. На 68-й хвилині Соучек пробачив киян, не потрапивши в порожні ворота після класного прострілу з флангу. Гол у ворота киян назрівав, але, на щастя, вдалося провести результативну контратаку. Циганков у центрі поля обігрався з Шепелевим, протягнув м'яч до штрафної і вивів Бесєдіна один на один з голкіпером. Артем підсік м'яч над воротарем — і рахунок став 2:0.

«Славія» по інерції провела ще кілька безуспішних атак, після чого «Динамо» заволоділо ініціативою і довело матч до переможного кінця.

Все виглядає начебто прекрасно. Кияни обіграли за сумою двох матчів празьку «Славію» 3:1 і в доброму гуморі можуть готуватися до двораундового поєдинку з «Аяксом» за право зіграти в груповому етапі найпрестижнішого клубного європейського турніру. Але одна думка не дає мені спокою, і думаю, що не тільки мені. Голландці — це не чехи. Вони зараз не просто «на ходу», а в чудовій формі! І підтвердження тому — матч-відповідь із бельгійським «Стандартом», в якому «Аякс» просто знищив своїх суперників із рахунком 3:0. А те, в якому стилі хлопці з Амстердама розібралися із захистом хлопців зі Льєжа, змушує задуматися про те, чи зуміє Хацкевич знайти протидію такій вишуканій і непередбачуваній атаці «летючих голландців». І від цього буде залежати, чи почує НСК «Олімпійський» вже цієї осені найбажаніший гімн на теренах європейського клубного футболу. Чекати залишилося зовсім недовго...

Сергій ПОТЕХІН

Головний редактор — Анна СПІВАК, відповідальний секретар — Олексій СОКУР

Свідоцтво про держреєстрацію КВ №21058-10858 ПР від 14.11.2014 р.

Редакція: м. Київ, бул. Лесі Українки, 26

Пишіть на адресу: ТзОВ «Структура ІТ», а/с 155, м. Київ, Україна, 04080

Засновник та видавець: ТзОВ «Структура ІТ» Тел.: (044) 359-04-54 e-mail: gazetavv@i.ua

Газету надруковано ТзОВ «Мега-Поліграф» 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14

Замовлення № 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9

Наклад 10 386 прим.

Передплатні індекси: 23115 (рос.), 49450 (укр.)

При використанні публікацій посилання на газету «ВВ» обов'язкове.

Відповідальність за зміст рекламних матеріалів несе рекламодавець.

